

บันทึก

เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประกาศกำหนด
ประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนตาม
มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๒๐๑/๑๘๐๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ในการประชุม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๒๙ ได้พิจารณาเรื่องการชักจูงนักอุตสาหกรรมให้ตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือแล้วเห็นว่า รัฐบาลได้ลงทุนในการจัดตั้ง นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเป็นเงินจำนวนมากและมีค่าใช้จ่ายสูง จึงควรมีมาตรการที่จะนำนัก อุตสาหกรรมไปตั้งโรงงานมากขึ้น โดยขยายการให้สิทธิพิเศษภายใต้กฎหมายส่งเสริมการลงทุน แก่ผู้ที่จะใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งรวมถึงกิจการขนาดย่อมและ อุตสาหกรรมในครอบครัวด้วย คณะกรรมการฯ จึงมีมติอนุมัติในหลักการให้กำหนดกิจการผลิต ผลิตภัณฑ์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเป็นกิจการที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการส่งเสริม โดยมีขนาด ทุกขนาดและมีเงื่อนไขจะต้องเป็นโครงการลงทุนที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ จึงขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า การกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริม ดังกล่าวมีข้อขัดข้องด้านกฎหมายประการใดหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณา ปัญหาดังกล่าว ประกอบกับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี(สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน) และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว มีความเห็นว่า กิจการใดที่ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้นั้นจะต้องเป็นกิจการตาม หลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.

^๑ มาตรา ๑๖ กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่ สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไป จำหน่ายต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูง หรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือ ทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีใน ราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการ ลงทุน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าว ในเวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า กิจการใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุน ตามวรรคสองหมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมการลงทุนต่อไปแล้ว คณะกรรมการจะประกาศงดให้การ ส่งเสริมการลงทุนกิจการนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้

๒๕๒๐ เป็นเบื้องต้นเสียก่อน กล่าวคือ จะต้องเป็น (๑) กิจกรรมที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ (๒) กิจกรรมเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ (๓) กิจกรรมที่ใช้ทุน แรงงาน หรือบริการในอัตราสูง หรือ (๔) กิจกรรมที่ใช้ผลิตผลการเกษตรหรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะต้องเห็นว่ากิจกรรมนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักรหรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอหรือกรรมวิธีในการผลิตยังไม่ทันสมัยแล้ว จึงจะประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนได้โดยประกาศดังกล่าวจะต้องกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนให้ชัดเจนตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แต่การที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนตามปัญหาที่หารือมานี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ใช้เงินจำนวน ๔๐๕.๕ ล้านบาท ก่อสร้างการนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ แต่มีการทำสัญญาซื้อที่ดินเพียง ๗ ราย (รวม ๒.๓ ล้านบาท) เท่านั้น ทำให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยต้องแบกภาระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายในการดูแลนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือถึงประมาณปีละ ๓๘ ล้านบาท รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะสนับสนุนเป็นพิเศษเพื่อจูงใจให้นักอุตสาหกรรมไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเพื่อแบ่งเบาภาระของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งมาตรการหนึ่งที่จะเป็นการชักจูงนักอุตสาหกรรมได้ก็คือการส่งเสริมการลงทุน เพราะหากนักอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมการลงทุนแล้วก็จะได้สิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหลายประการ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงจะประกาศให้กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือทุกขนาดรวมถึงกิจการขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในครอบครัว เป็นกิจการที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยมีเงื่อนไขว่ากิจการเหล่านั้นจะต้องเป็นโครงการลงทุนที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ความเห็นชอบ

กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕ เห็นว่า ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่จะกำหนดให้กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ทุกชนิดและทุกขนาดในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเป็นกิจการที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระหนี้สินของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเท่านั้น กิจการดังกล่าวมิได้เป็นกิจการที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงไม่อาจจะประกาศกำหนดให้กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ทุกขนาดในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ เป็นกิจการที่จะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ นอกจากนั้นผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็จะต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง^๒

^๒ มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการ
นั้น

แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ อีกด้วย เพราะฉะนั้น การที่จะขยายการให้สิทธิพิเศษภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนให้แก่กิจการทุกขนาด รวมทั้งกิจการขนาดย่อมหรืออุตสาหกรรมในครอบครัวตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนประสงค์นี้ ก็ต้องอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติดังกล่าวด้วย โดยผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ลงชื่อ) อมร จันทรมบูรณ์

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๒๙

การขอรับการส่งเสริมก่อนจัดตั้งเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ตามวรรคสอง ให้กระทำ
ได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด